

DZIENNIK URZĘDOWY

Ministerstwa Apropowizacji i Handlu

Warszawa, dnia 10 listopada 1945 r.

Nr 13

T r e ś ć:

	str.
ZARZĄDZENIE MINISTRA APROWIZACJI I HANDLU WYDANE W POROZUMIENIU Z MINISTREM ZDROWIA I MINISTREM ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH:	
Poz. 66 z dnia 30 października 1945 r. o zmianie cen skupu ziół leczniczych, przemysłowych i spożywczych	107
ZARZĄDZENIA MINISTRA APROWIZACJI I HANDLU:	
Poz. 67 z dnia 29 października 1945 r. w sprawie prowadzenia przemysłu gospodniego	107
Poz. 68 z dnia 2 listopada 1945 r. o objęciu szpitali i sanatoriów zaopatrzeniem zagwarantowanym	109
OKÓLNIKI MINISTRA APROWIZACJI I HANDLU:	
Poz. 69 Nr 45 z dnia 30 października 1945 r. w sprawie pobierania opłat stemplowych od podań, zaświadczeń i odwołań	109
Poz. 70 Nr 46 z dnia 18 października 1945 r. w sprawie obsady kierowników zakładów mleczarskich	110
Poz. 71 Nr 47 z dnia 24 października 1945 r. w sprawie otwarcia rachunków i kont bankowych	111
Poz. 72 Nr 48 z dnia 10 listopada 1945 r. o opróżnieniu budynków szkolnych	112

Poz. 66

Zarządzenie, Ministra Apropowizacji i Handlu wydane w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych
z dnia 30 października 1945 r.
o zmianie cen skupu ziół leczniczych, przemysłowych i spożywczych.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 23 czerwca 1945 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Apropowizacji i Handlu oraz Zdrowia o skupie i premiowaniu ziół leczniczych, przemysłowych i spożywczych (Dz. Sw. Rz. Nr 14, poz. 39), zarządza, co następuje:

§ 1. Zmienia się jak niżej ustalone w załączniku Nr 2 do zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 23 czerwca 1945 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Apropowizacji i Handlu oraz Zdrowia o skupie i premiowaniu ziół leczniczych, przemysłowych i spożywczych, ceny skupu na następujące surowce:

1. Owoc kminku (Fr. Carvi) — zł. 30 za 1 kg.
2. Nasienie gorczycy białej i czarnej (Sem. Sinapis albae et nigrae) — zł. 10. — za 1 kg.
3. Sporysz (Secale Corn.) — zł. 200. — za 1 kg.

- 4. Zarodniki widłaka (Sp. Lycopodii) przesiane — zł. 200. — za 1 kg.
5. Zarodniki widłaka (Sp. Lycopodii) nieprzesiane — zł. 100. — za 1 kg.

§ 2. Zaprzestaje się premiowania:

1. Owoców kminku (Fr. Carvi).
2. Owoców kopru ogrod. (Fr. Anethi graveolens).
3. Nasion gorczycy białej i czarnej (Semen Sinapis albae et nigrae).

§ 3. Zarządza się premiowanie sporyszu wg. norm dla grupy II-ej.

§ 4. Zarządza się premiowanie zarodników widłaka wg. norm dla grupy II-ej.

§ 5. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

V.-Minister Rolnictwa i Reform Rolnych
(—) St. Bieniek

Poz. 67

Zarządzenie Ministra Apropowizacji i Handlu
z dnia 29 października 1945 r.
w sprawie prowadzenia przemysłu gospodniego.

Na podstawie art. 41 i 197 w związku z art. 33 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) w

brzmieniu ustawy z dnia 8 sierpnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 463) zarządza, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa przemysłu gospodniego

mogą być prowadzone pod jedną z następujących nazw: hotel, pensjonat, pokoje umeblowane, zajazd, gospoda, oberża, dom wycieczkowy, dom noclegowy, schronisko.

- § 2. (1) Przedsiębiorcy, prowadzącemu przemysł gospodni, wolno w zewnętrznym oznaczeniu przedsiębiorstwa używać nazwy „hotel” tylko dla oznaczenia przedsiębiorstwa, które mieści się w odrębnym budynku lub w części budynku, stanowiącej jedną zwartą całość i posiada:

- 1) (a) w miejscowościach do 30 tysięcy mieszkańców — co najmniej 5 pokoi;
- (b) w miejscowościach od 30 do 100 tysięcy mieszkańców oraz w uzdrowiskach, posiadających charakter użyteczności publicznej — co najmniej 10 pokoi;
- (c) w miejscowościach powyżej 100 tysięcy mieszkańców — co najmniej 15 pokoi;

2) oświetlenie elektryczne, jeżeli w danej miejscowości istnieje sieć elektryczna, przeznaczona do publicznego użytku;

3) kanalizację, wodociąg;

4) możliwość wydawania korzystającym z hotelu co najmniej śniadań;

5) pokój przeznaczony do ogólnego użytku; w hotelach posiadających do 15 pokoi za pokój do ogólnego użytku może służyć hall lub portiernia;

6) co najmniej jedną łazienkę.

(2) W zewnętrznym oznaczeniu przedsiębiorstwa wolno używać nazwy „pensjonat” dla oznaczenia jedynie takiego przedsiębiorstwa gospodniego, które wynajmuje pokoje łącznie z całodziennym utrzymaniem i posiada:

1) co najmniej 5 pokoi;

2) oświetlenie elektryczne, jeżeli w danej miejscowości istnieje sieć elektryczna, przeznaczona do publicznego użytku;

3) kanalizację, wodociąg;

4) ogólną jadalnię oraz pokój przeznaczony do ogólnego użytku; w pensjonatach posiadających do 15 pokoi, za pokój przeznaczony do ogólnego użytku może służyć jadalnia.

- § 3. W poszczególnych, gospodarczo uzasadnionych przypadkach, władza I instancji: Referat Apropowizacji i Handlu Starostwa, a w miastach wydzielonych z powiatów, oraz w Warszawie i w Łodzi Zarządy Miejskie, może zezwolić na oznaczenie przedsiębiorstwa, nieodpowiadającego warunkom, określonym w § 2, nazwą „hotel” lub „pensjonat”.

§ 4. Przy wynajmowaniu pokoi w hotelach pierwszeństwo mają funkcjonariusze państwowi, będący w delegacjach służbowych.

§ 5. 1) Wzbronione jest zamieszkiwanie przyjezdnych w hotelu przez okres czasu dłuższy niż dni 7-miu.

2) Powyższy zakaz nie dotyczy przedstawicieli dyplomatycznych i konsularnych państw obcych.

3) Pobyt dłuższy od podanego powyżej do-

zwolony jest w odniesieniu do funkcjonariuszy państwowych, przyjeżdżających czasowo do miejscowości, w której znajduje się przedsiębiorstwo hotelowe, na zasadzie delegacji służbowych, których czas trwania przewiduje dłuższy okres.

§ 6. Ceny pobierane za pokoje i usługi w przedsiębiorstwach gospodnich, wymienionych powyżej w §§ 1, 2 i 3, powinny być gospodarczo uzasadnione.

§ 7. 1) Cenniki w przedsiębiorstwach przemysłu gospodniego muszą być zatwierdzone przez właściwą władzę I instancji: Referat Apropowizacji i Handlu Starostwa, a w miastach wydzielonych z powiatów oraz w Warszawie i w Łodzi przez Zarządy Miejskie.

2) Cenniki powinny wykazywać ceny poszczególnych pokoi łącznie ze wszystkimi świadczeniami, jak: pościel, światło, oraz telefon i łazienka (te ostatnie, jeżeli stanowią część urządzenia danego pokoju). Ponadto w cennikach tych powinny być uwidocznione: wysokość komunalnego podatku hotelowego, o ile jest on pobierany, cena kąpieli w łazience, niestanowiącej części urządzenia pokoju, opał w okresie ogrzewania oraz wysokość opłat procentowych na rzecz służby przedsiębiorstwa.

3) Opłaty procentowe na rzecz służby należy obliczać od ceny pokoju, wykazanej łącznie ze wszystkimi świadczeniami, lecz bez komunalnego podatku hotelowego.

4) W cennikach pensjonatów należy wykazywać osobno koszty całodziennego utrzymania, a w cennikach hoteli — pierwszego śniadania.

5) W przedsiębiorstwach przemysłu gospodniego takich, jak: schronisko, oberża, dom wycieczkowy, dom noclegowy i t. p., wynajmujących oddzielnie łóżka na nocleg, w cennikach powinna być uwidoczniiona cena wynajęcia łóżka ze wszystkimi świadczeniami.

6) Zatwierdzone cenniki mają być umieszczone na widocznym miejscu w portierni oraz w każdym pokoju. Pobieranie cen wyższych od podanych w cenniku jest wzbronione, jak również i pobieranie jakichkolwiek datków za dostarczenie wolnego pokoju.

§ 8. Personel przedsiębiorstw przemysłu gospodniego obowiązany jest traktować i obsługiwać publiczność z jaknajwiększą grzecznością i uprzejmością.

§ 9. 1) W portierni w miejscu widocznym ma się znajdować księga zażaleń i wywieszony adres właściwego Referatu Apropowizacji i Handlu Starostwa, a w miastach wydzielonych z powiatów oraz w Warszawie i w Łodzi Zarządu Miejskiego, nadzorowi którego podlega przedsiębiorstwo.

2) Osoby niezadowolone z pobytu w hotelu niezależnie od wpisania swych pretensji w księgę zażaleń, mogą o wszelkich zauważonych usterkach zawiadomić właściwy Referat Apropowizacji i Handlu Starostwa, a w miastach wydzielonych z powiatów

oraz w Warszawie i w Łodzi Zarządy Miejskie.

- § 10. Tekst niniejszego zarządzenia ma być wywieszony na widocznym miejscu w hallu i w każdym pokoju przedsiębiorstwa przemysłu gospodniego.
- § 11. Władzami powołanymi do bezpośredniego czuwania nad wykonaniem niniejszego zarządzenia oraz dokonywania stałych

kontroli przedsiębiorstw gospodnich są: Referaty Apropowizacji i Handlu Starostw, a w miastach wydzielonych z powiatów oraz w Warszawie i w Łodzi Zarządy Miejskie, jako władze I instancji.

- § 12. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Apropowizacji i Handlu
(—) Dr. J. Sztachelski

Poz. 68

Zarządzenie Ministra Apropowizacji i Handlu

z dnia 2 listopada 1945 r.

o objęciu szpitali i sanatoriów zaopatrzeniem zagwarantowanym.

Celem poprawy wyżywienia chorych i rekonwalescentów, będących na leczeniu w szpitalach i sanatoriach, obejmuje się zaopatrzeniem zagwarantowanym wszystkie szpitale i sanatoria, podległe Ministerstwu Zdrowia.

1. Zaopatrzenie zagwarantowane otrzymują zarówno chorzy, jak i personel szpitalny.

2. Personel i chorzy w szpitalach i sanatoriach otrzymują przydziały żywnościowe, ustalone według norm kat. I-ej wraz z dodatkiem stołówkowym. Podstawą obliczenia ilości przydziałów przeznaczonych dla chorych jest ilość łóżek.

3. Lekarze powiatowi przedstawiają wydziałom apropowizacji i handlu urzędów wojewódzkich dokładne wykazy szpitali oraz liczbę łóżek i personelu szpitalnego do dnia 10-go każdego miesiąca, według stanu na dzień 1-go. Wykazy powyższe muszą być potwierdzone przez wydziały zdrowia urzędów wojewódzkich.

4. Wydziały apropowizacji i handlu urzędów wojewódzkich wykazy powyższe dołączają do ogólnych zapotrzebowań, przeznaczonych dla Ministerstwa Apropowizacji i Handlu.

5. Ogólne zwolnienia, dokonywane przez Ministerstwo dla województw, będą osobno wymieniał przydziały dla szpitalnictwa.

6. Wydziały apropowizacji i handlu urzędów wojewódzkich udzielać będą przez referaty apropowizacji i handlu starostw zleceń wydania z wyszczególnieniem ilości artykułów, przyznanych dla szpitali i sanatoriów.

7. Szpitale i sanatoria dokonywać będą rozliczeń przez lekarzy powiatowych z referatami apropowizacji i handlu starostw z pobranych artykułów, na podstawie wykazów i otrzymanych kart żywnościowych dla chorych i personelu szpitalnego.

8. Przydziały dla szpitalnictwa pokrywać należy w miarę możliwości z produktów UNRRA, zwalnianych na zaopatrzenie zagwarantowane.

9. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie niezwłocznie.

Minister Apropowizacji i Handlu
(—) Dr. J. Sztachelski

Poz. 69

Okólnik Nr 45 Ministra Apropowizacji i Handlu

z dnia 30 października 1945 r.

w sprawie pobierania opłat stemplowych od podań, zaświadczeń i odwołań.

Przypominam, że na podstawie ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 404 z 1935 r. z następnymi zmianami), a w szczególności z mocy art. 140 powołanej ustawy, podania wnoszone do urzędów państwowych oraz protokoły, spisywane przez te urzędy, a zastępujące podania, podlegają opłacie stemplowej.

1. Na podstawie art. 145 powyższej ustawy należy uiścić od podania tytułem opłaty zasadniczo:

- 1) w każdym przypadku 5 zł.
- 2) po 50 gr. od każdego
 - a) załącznika, jak również
 - b) każdego dalszego egzemplarza lub odpisu podania, wraz z nim złożonych.

Opłata od załącznika należy się bez względu na to, czy jest nim oryginał, czy odpis i czy

od niego uiszczono już poprzednio jakąkolwiek opłatę. Jeżeli jednak załącznikami do podania są papiery wartościowe, to nie podlegają opłacie jako załączniki.

Podanie ponowne, przy którym jedynie zostają złożone załączniki, potrzebne do załatwienia pierwszego podania, nie podlega opłacie.

Od załączników opłacać się jednak po 50 gr. od sztuki.

2. Na żądanie strony składającej podanie, wydane jej będzie pokwitowanie o przyjęciu podania. Pokwitowania takie podlegają opłacie 20 gr. Opłacie w wysokości 2 zł. od każdej pełnej lub zaczętej strony podlegają sporządzone przez urzędy państwowe drugie i dalsze egzemplarze dokumentów urzędowych, równobrzmiące z egzemplarzem pierwszym i zaopatrzone w podpis równorzędny. Takiej samej opłacie podlegają odpisy i wyciągi sporządzone i poświadczone przez urzędy państwowe.

Poświadczenia zgodności z pierwowpisem wtóropisów, odpisów i wyciągów sporządzonych nieurzędownie podlegają opłacie w wysokości 1 zł. od każdej pełnej i zaczętej strony w razie poświadczenia przez urząd państwowy.

Poświadczenie własnoręczności podpisu lub znaku ręcznego podlega opłacie w wysokości 1.50 zł. od każdego podpisu. Suma opłat nie może jednak przewyższać 5 zł. za poświadczenie podpisów umieszczonych na tym samym dokumencie.

3. Świadcstwa (zaświadczenia), wydawane przez urzędy państwowe, podlegają zasadniczo opłacie w wysokości 5 zł.

Podanie o zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego podlega opłacie w kwocie zł. 10.

Urzędy wojewódzkie, wystawiające zezwolenie na stałe prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego, wymagającego koncesji, pobierają opłatę w kwocie zł. 40.

4. Znaczkii stemplowe na podaniu kasuje się:

- a) na każdym znaczkii stemplowym należy wycisnąć pieczęć urzędową w ten sposób, aby część pieczęci znajdowała się na znaczkii,
- b) każdy znaczek stemplowy przekreślić na krzyż.

Wymienione czynności wykonuje kancelaria lub biuro podawcze. Referent kasuje znaczki datą załatwienia.

5. Nie podlegają opłacie stemplowej na podstawie art. 87 ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 200) umowy, podania i świadectwa w sprawie wykonania powszechnego obowiązku świadczeń rzeczowych.

6. Uwolnienie osobiste od opłat służy:

1. Skarbowi Państwa,
2. Związkowi Komunalnym,
4. Narodowemu Bankowi Polskiemu,
4. Kościołom i gminom wyznaniowym,
5. Gminnym kasom pożyczkowo-oszczędnościowym.

7. Jeżeli opłaty nie uiszczono wogóle lub uiszczono w kwocie niedostatecznej, urząd nadaje bieg sprawie dopiero po uiszczeniu należnej opłaty. Petenta należy wezwać do uiszczenia brakującej kwoty.

W tym wypadku urzędnik, któremu poruczono załatwienie podania, umieszcza na nim uwagę „Kancelaria wezwie do uiszczenia opłaty zł. . . . gr“.

Kancelaria sporządza wezwanie na druk w formie karty pocztowej i umieszcza poniżej polecenia uwagę „Wezwanie do uiszczenia opłat wysłano dnia“.

W razie dodatkowego uiszczenia opłaty kancelaria kwituje na podaniu datę jej uiszczenia.

8. Urząd może pomimo nieuiszczenia opłaty załatwić podanie, jeżeli za tym przemawiają:

- a) względy publiczne lub poważny interes petenta,
- b) jeżeli wniesienie podania stanowi czynność, dla której ustanowiony jest termin prekluzyjny.

W powyższych wypadkach w razie nieuiszczenia opłaty po wezwaniu, urząd zarządza przymusowe ściągnięcie opłaty.

W tych wypadkach należy również wezwać petenta do uiszczenia opłaty w sposób jak wyżej podano (pkt. 8) z tym, że kancelaria sporządza wezwanie w dwóch egzemplarzach. Drugi egzemplarz wezwania przechowuje w okładce pod napisem „Podania nieostemplowane“.

Jeżeli petent po upływie dwu tygodni od doręczenia wezwania nie dostarczy opłat, kancelaria umieszcza na egzemplarzu wezwania pozostałym w urzędzie, uwagę „Opłaty do dnia nieuiszczono“, zaopatrując tę uwagę w pieczęć urzędową i podpis, potem zaś przesyła wraz z dowodem doręczenia temu urzędowi skarbowemu, w którego okręgu petent ma zamieszkanie lub siedzibę, dla dokonania egzekucji.

Minister Aproprowizacji i Handlu
(—) Dr. J. Sztachelski

Poz. 70

Okólnik Nr 46 Ministra Aproprowizacji i Handlu

z dnia 18 października 1945 r.

w sprawie obsady kierowników zakładów mleczarskich.

Wyjaśniając §§ 27 — 32 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 15 października 1936 r. o pomieszczeniach i urządzeniach zakładów mleczarskich oraz o zawodowym przygotowaniu kierowników zakładów mleczarskich (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 568 i Nr 34, poz. 294 z r. 1938), oraz na podstawie art. 31 pkt. 3 i 32 ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 200), zarządzam w sprawie obsady kierowniczych stanowisk w zakładach mleczarskich, co następuje:

1) Kierowników technicznych zakładów mleczarskich, na wniosek spółdzielni mleczarskiej lub właściciela zakładu mleczarskiego, mianuje Związek Rewizyjny Spółdzielni R. P.

w pierwszym rzędzie z pośród zarejestrowanych fachowców, wydając kierownikom technicznym specjalne w tym względzie zaświadczenia.

2) Zatwierdza kierowników technicznych zakładów mleczarskich właściwy urząd wojewódzki (wydział aproprowizacji i handlu).

3) Ministerstwo Aproprowizacji i Handlu zastrzega sobie prawo mianowania i zatwierdzania kierowników zakładów mleczarskich doświadczalnych i wzorowych oraz zwalniania ich, o czym zostaje powiadomiony: Związek Rewizyjny Spółdzielni R. P., oraz właściwy urząd wojewódzki (wydział aproprowizacji i handlu).

4) Polecenie zwolnienia kierowników technicznych zakładów mleczarskich wydaje Związek Rewizyjny Spółdzielni R. P. na skutek

wniosku zarządu spółdzielni mleczarskiej lub właściciela zakładu mleczarskiego, własnej decyzji lub na umotywowany wniosek urzędu wojewódzkiego (wydziału aprowizacji i handlu), albo na polecenie Ministerstwa Aproprowizacji i Handlu.

5) Kierownicy techniczni zakładów mleczarskich, którzy nie zostali mianowani przez Związek Rewizyjny Spółdzielni R. P., oraz nie posiadają zatwierdzenia, winni poczynić starania, ażeby do dnia 31 grudnia 1945 r. uczynić za-

dość wymaganiom punktów 1 i 2 niniejszego okólnika.

6) Uzasadnione zażalenia, dotyczące niezatwierdzenia lub zwolnienia ze stanowiska, mogą kierownicy zakładów mleczarskich składać drogą służbową do Ministerstwa Aproprowizacji i Handlu.

7) Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Aproprowizacji i Handlu

(—) Dr. J. Sztachelski

Poz. 71

Okólnik Nr 47 Ministra Aproprowizacji i Handlu

z dnia 24 października 1945 r.

w sprawie otwarcia rachunków i kont bankowych.

Rozwój gospodarki — zdevastowanej przez okupanta — pozostaje w stosunku proporcjonalnym do ilości środków pieniężnych, jakie mogą być na ten cel w drodze kredytu przeprowadzone. Zapewnienie kredytu przemysłowi, handlowi i t. d. w chwili ich organizowania się, jest koniecznością. Z tego też względu jest również koniecznością zwiększenie obiegu środków płatniczych. Zwiększenie tego obiegu nie jest jednak związane z koniecznością emitowania nowych biletów bankowych. Ten sam cel można bowiem osiągnąć przez stosowanie w jaknajszerszej mierze obrotu bezgotówkowego, zwanego też obrotem żyrowym.

Przez stosowanie tego obrotu można dokonywać jedną i tą samą ilością pieniędzy wielokrotnych obiegów. Dzięki temu więc zwiększa się zarówno ilość środków płatniczych, jak i ich szybkość obiegu. Przy obrocie bezgotówkowym regulowanie bowiem należności następuje nie przy pomocy gotówki, lecz przez odpowiednie księgowanie, dokonywane przez bank na rachunkach klientów na ich żądanie. Przez takie księgowanie są wszelkie zapłaty dokonywane bez uszczuplania gotówki w kasach banków. Z drugiej zaś strony możliwość regulowania należności drogą rozrachunku, czyni zbędnym przechowywanie w kasach urzędów, instytucji, przedsiębiorstw i t. d. nieproduktywnej ilości gotówki, która skutkiem tego może być z powodzeniem odprowadzona do kas instytucji kredytowych, co znowu da możliwość tym ostatnim dalszego kredytowania gospodarki krajowej bez uciekania się do emitowania nowych banknotów.

W związku z powyższym polecam wszystkim Kierownikom podległych mi urzędów, przedsiębiorstw oraz instytucji:

1) otwarcie w jaknajkrótszym czasie rachunków żyrowych w Narodowym Banku Polskim, względnie kont bankowych w innych instytucjach kredytowych.

2) Dokonywanie wszelkich operacji finansowych w drodze bezgotówkowej za pośrednictwem instytucji kredytowych, w których mają, względnie mieć będą swoje rachunki żyrowe lub konta bankowe.

3) Ograniczenie wypłat gotówkowych do najkonieczniejszych wypadków, jak np. zapłaty

robocizny lub wydatków, które ze względu na ich rodzaj muszą być pokrywane gotówką.

Dla wyjaśnienia podaje:

ad 1) W celu otwarcia rachunku żyrowego, czy też konta bankowego, zechcą się ob. Kierownicy porozumieć z kierownictwem terytorialnie właściwego Oddziału Narodowego Banku Polskiego, względnie innej instytucji kredytowej. Tam otrzymają formularze do wypełnienia, oraz przepisy dotyczące obrotu żyrowego względnie odpowiednie informacje i wyjaśnienia, a następnie po otwarciu rachunku czy też konta, książeczki czekowe, którymi przy wszelkich obrotach pieniężnych będą się posługiwać.

Nadmieniam, że Narodowy Bank Polski za prowadzenie kont, formularze, książeczki czekowe, przyjmowanie wpłat na rachunki żyrowe własne lub obce, oraz za przeprowadzenie przekazów zamiejscowych, czy też przelewów miejscowych, żadnych opłat nie pobiera.

ad 2) W celu przeprowadzenia wszelkich operacji finansowych w drodze bezgotówkowej należy:

a) zwracać uwagę, by w kasach podręcznych zapas gotówki nie przekraczał zobowiązań płatnych w ciągu najbliższych 1—2 dni, a wszelkie nadwyżki kasowe były codziennie odprowadzane do kas banku,

b) dążyć, by pretensje, czy też należności urzędów, przedsiębiorstw, spółdzielni regulowane były w drodze przekazowej względnie przelewowej, lub też przez uskutecznianie wpłat w kasach instytucji kredytowych. W tym celu należy w poleceniach zapłaty wskazywać na ten sposób regulowania należności względnie pretensyj przy równoczesnym podaniu firmy i siedziby właściwej instytucji kredytowej. Wszelkie listy firmowe i rachunki przedsiębiorstw powinny nadto zawierać w nagłówku wzmiankę o posiadanym rachunku żyrowym względnie koncie bankowym,

c) dokonywać wszelkich wypłat w drodze przelewów miejscowych lub przekazów zamiejscowych. Nadmieniam się przy tym, że wypłat w obrocie żyrowym w Narodowym Banku Polskim można dokonywać bez względu na to, czy osoba prawna lub fizyczna, na rzecz której wypłata ma być uskuteczniiona, ma swój rachunek w banku lub też go nie ma,

d) przy dokonywaniu rozmaitego rodzaju transakcji, przy których winno nastąpić równoczesne uiszczenie należności, posługiwać się — w miarę możliwości — wprowadzonymi przez Narodowy Bank Polski czekami potwierdzonymi. Czeki te zaopatrzone w klauzulę potwierdzenia, dają odbiorcy czeków gwarancję, że mają one pokrycie i że mogą być w którymkolwiek Oddziale Narodowego Banku Polskiego realizowane,

e) w wypadkach pod d) przewidzianych można posługiwać się również wprowadzonymi przez Narodowy Bank Polski — „przekazami bankowymi”. Korzystanie z tych przekazów u dostępni one jest nie tylko posiadaczom rachunków żyrowych, lecz także wszystkim innym klientom Narodowego Banku Polskiego,

f) korzystać z istniejących przy Oddziałach Narodowego Banku Polskiego małych izb roz-

rachunkowych, za pośrednictwem których można regulować pretensje do rozmaitych instytucji kredytowych, będących uczestnikami tej izby.

ad 3) Wobec możliwości regulowania wszelkich należności w drodze przelewowej i przekazowej, ograniczenie wypłat gotówkowych do wypadków najkonieczniejszych jest nie tylko możliwe, ale również celowe i dlatego pożądane.

Równocześnie dla wyjaśnienia podaję, iż posiadanie rachunku żyrowego w Narodowym Banku Polskim, jak również rachunku czekowego w Pocztowej Kasie Oszczędności nie koliduje z przyjętą zasadą koncentracji operacji bankowych w instytucji, udzielającej kredytu.

Minister Apropowizacji i Handlu
(—) Dr. J. Sztachelski

Poz. 72

Okólnik Nr 48 Ministra Apropowizacji i Handlu

z dnia 10 listopada 1945 r.

o opróżnieniu budynków szkolnych.

Zgodnie z uchwałami: Krajowej Rady Narodowej i Rady Ministrów z dnia 18 sierpnia 1945 r. o obowiązku opróżnienia na cele szkolnictwa budynków szkolnych, zajętych przez inne władze i urzędy, winny były te władze zwolnić budynki szkolne do dnia 1 października 1945 r.

Ponieważ powyższe uchwały nie wszędzie zostały wykonane, polecam:

1. Naczelnicy wydziałów apropowizacji i handlu urzędów wojewódzkich zawiadomią

niezwłocznie Ministerstwo Apropowizacji i Handlu, o ile na ich terenie do chwili obecnej podległe im władze i urzędy nadal zajmują budynki szkolne.

2. Kierownicy urzędów, którzy okazują opieszałość w opróżnieniu budynków szkolnych, pociągani będą do odpowiedzialności służbowej.

Minister Apropowizacji i Handlu
(—) Dr. J. Sztachelski

Wiadomości Statystyczne

Główny Urząd Statystyczny wznowił wydawanie „Wiadomości Statystycznych”. Wydawnictwo to wypełnia dotkliwą lukę, która była odczuwana w związku z brakiem najbardziej potrzebnych informacji statystycznych z zakresu spraw gospodarczych i społecznych w Polsce.

Zeszyt I „Wiadomości” ukazał się we wrześniu r. b. Zeszyt 2 wyszedł z pod prasy dnia 26.10 r. b. Zeszyt ten obejmuje następujące zagadnienia:

Sieć Spółdzielni czynnych, należących do Związku Rewizyjnego Spółdzielni R. P. oraz placówek „Społem”, obroty „Społem”, sieć niektórych instytucji kredytowych, produkcję przemysłową oraz zatrudnienie w przemyśle, wrzeciona i krosna zainstalowane

i czynne w przemyśle przetwórczym. Z nowych, aktualnych zagadnień, wprowadzają „Wiadomości Statystyczne” dane o traktorach i maszynach rolniczych. Ponadto podane są wiadomości o cenach wolnorynkowych w handlu detalicznym, analogicznie do poprzedniego zeszytu „Wiadomości” oraz wskaźniki kosztów utrzymania w Warszawie, kosztów żywności w niektórych większych miastach, porównanie kosztów żywności w niektórych większych miastach. Podobnie, jak w poprzednim zeszycie „Wiadomości” podano również liczby robotników i pracowników umysłowych, zorganizowanych w związkach zawodowych. Z zagadnień dotyczących życia kulturalnego podano wiadomości o rozmieszczeniu teatrów i kin w Polsce.

TŁOCZONO Z POLECENIA MINISTRA APROWIZACJI I HANDLU

DO NABYCIA: MINISTERSTWO APROWIZACJI I HANDLU — WARSZAWA, PUŁAWSKA 28.

CENA ZŁ 8.